

## UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 25 maja 2020r. (data wpływu) powód Miasto Ł. wniosło o zasądzenie od pozwanego J. G. kwoty 250.521,80zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 234.080,95 zł od dnia 31 stycznia 2020r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (pozew k. 4-6 akt).

Jako podstawę prawną zasądzenia odszkodowania od pozwanego, powód podał art. 299 k.s.h. ( pozew k. 4-6 akt).

Pozwany J. G. w odpowiedzi na pozew oraz na rozprawie poprzedzającej wyrokowanie podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, powołując się na 3 letni termin przedawnienia roszczeń z tytułu działalności gospodarczej. Pozwany podał, że spółka nie prowadzi żadnej działalności od 2015r. Nadto, został złożony wniosek o upadłość spółki , ale nie było już wtedy majątku spółki i sąd umorzył postępowanie (odpowiedź na pozew k. 37 akt).

Pozwany w odpowiedzi na pozew , ani też na rozprawie nie złożył wniosku o rozpoznanie sprawy z pominięciem przepisów o postępowaniu gospodarczym (odpowiedź na pozew k. 37 akt).

Po zapoznaniu się z odpowiedzią na pozew, powód podtrzymał żądanie pozwu, podnosząc, że pozwany nie złożył żadnych wniosków dowodowych, nie podjął też żadnych działań by zakończyć byt prawny spółki ( pismo procesowe powoda 45-46 akt).

Na rozprawie poprzedzającej wyrokowanie strony podtrzymały stanowiska w sprawie.

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Powód Miasto Ł. w dniu 16 września 2016r. wytoczyło powództwo przeciwko Przedsiębiorstwu (...) miejska –P.” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. o zasądzenie kwoty 189.726,53 zł wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za bezumowne korzystanie z nieruchomości, poczynszy od marca 2014r. do dnia 31 października 2015r. (pozew k. 2-4 akt o sygnaturze IC 1477/16 – akta dołączone do przedmiotowej sprawy ).

Sprawa została zarejestrowana w Sądzie Okręgowym w Łodzi pod sygnaturą akt IC 1477/16 (dowód: akta IC 1477/16 dołączone do przedmiotowej sprawy).

Przedsiębiorstwo (...) miejska –P. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. nie podejmowała korespondencji sądowej, nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie stawiła się na rozprawę.

Wyrokiem zaocznym z dnia 11 stycznia 2017r. Sąd Okręgowy w Łodzi uwzględnił w całości powództwo i zasądził od Przedsiębiorstwa (...) miejska –P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na rzecz Miasta Ł. kwoty 189.726,53 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 16 września 2016r. do dnia zapłaty. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 16.687 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Wyrokowi zaocznemu Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Pozwany nie złożył sprzeciwu i wyrok uzyskał prawomocność z dniem 16 lutego 2017r. (dowód: wyrok zaoczny k. 64 akt o sygnaturze IC 1477/16 – akta dołączone do przedmiotowej sprawy ).

Wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko Przedsiębiorstwu (...) miejska –P.” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. został złożony do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi przez wierzyciela Miasto Ł. w dniu 20 lutego 2018r.

W toku egzekucji prowadzonej pod sygnaturą akt XI KM 184/18 dokonano zajęcia i sprzedaży rzeczy ruchomych za kwotę 487 zł. Poza tymi rzeczami, dłużnik nie posiadał żadnego majątku.

Postanowieniem z dnia 11 października 2019r. Komornik Sądowy wydał postanowienie o umorzeniu postępowania. Ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 2985,35 zł. Ostatecznie egzekucja okazała się bezskuteczna (dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji k.1, postanowienie k. 58 w aktach o sygnaturze XI KM 184/18- akta dołączone do przedmiotowej sprawy).

**Pozwany J. G. był i jest jedynym członkiem zarządu** Przedsiębiorstwa (...) miejska –P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. (dowód: wypis z KRS-u spółki 9-15 akt).

Spółka nadal figuruje w Krajowym Rejestrze Sądowym, a sam pozwany ma zadłużenie na ponad 2 miliony złotych, w tym w ZUS-ie, w Państwowym Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Dług powstał między innymi w związku z zaciągnięciem kredytu w banku przez Spółkę i poręczeniem go przez pozwanego (dowód: wypis z KRS-u spółki 9-15 akt, okoliczności bezsporne ).

**Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów .**

**Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Powództwo okazało się w pełni zasadne.

Przepis Artykuł 299 § 1 KSH ustanawia odpowiedzialność członków zarządu **za zobowiązania spółki z o.o., których nie można zaspokoić z majątku spółki**. Obejmuje ona więc różnicę pomiędzy zobowiązaniami spółki z o.o. a tą ich częścią, która została już zaspokojona z majątku spółki (zob. wyr. SN z 22.2.2008 r., V CSK 421/07, Glosa 2009, Nr 1, s. 15). Przepis ten reguluje odpowiedzialność członków zarządu **wobec wierzycieli spółki**, którymi mogą być zarówno podmiot trzeci, jak i wspólnik spółki z o.o. (...) zastosowania tej normy nie są natomiast objęte długi wewnątrzspółkowe. Chodzi jedynie o takie zobowiązania, których stroną spółka z o.o. stała się w toku jej funkcjonowania. **Nie ma znaczenia źródło zobowiązania** – może to być zarówno zobowiązanie wynikające z ustawy, umowy, czynu niedozwolonego, bezpodstawnego wzbogacenia oraz każdego innego źródła. Niemniej świadczenie, do którego będzie zobowiązany członek zarządu, musi **mieć charakter pieniężny**. W sytuacji więc niewykonania przez spółkę z o.o. zobowiązania niepieniężnego możliwe będzie dochodzenie od członka zarządu jedynie odszkodowawczego świadczenia pieniężnego. W doktrynie trafnie wskazuje się, że za takim stanowiskiem przemawia przede wszystkim wyjątkowy charakter rozważanej regulacji, jak również fakt, że najczęściej, skoro egzekucja świadczenia niepieniężnego z majątku spółki okazuje się bezskuteczna, zobowiązanie to nie mogłoby być wykonane przez członka zarządu tej spółki (tak A. Kappes, Odpowiedzialność członków zarządu za zobowiązania spółki z o.o., s. 60).

Bez znaczenia dla komentowanej odpowiedzialności jest charakter zobowiązania – może to być zarówno zobowiązanie publicznoprawne, jak i prywatnoprawne (odmiennie Rodzyńkiewicz, Komentarz KSH, 2009, s. 557; A. Karolak, w: A. Mariański, A. Karolak, Odpowiedzialność, s. 77, który zaznacza, że ochrona interesów Skarbu Państwa może odbywać się jedynie na gruncie prawa publicznego; zob. również A. Kappes, Odpowiedzialność członków zarządu za zobowiązania spółki z o.o., s. 66; wyr. SN z 9.10.2006 r., II UK 47/06, OSNP 2007, Nr 19–20, poz. 296). **Z przepisu art. 299 KSH nie można wyprowadzić wyłączenia jakichkolwiek zobowiązań spółki, a ewentualne wyłączenia przedmiotowe mogą wynikać jedynie z przepisów szczególnych**, jakie np. obecnie zawiera OrdPod (tak wyr. SN z 19.10.2005 r., V CK 258/05, Legalis).

Odpowiedzialność z art. 299 KSH obejmuje także **koszty procesu prowadzonego przeciwko spółce, jak również koszty postępowania egzekucyjnego** (tak A. Kappes, Odpowiedzialność członków zarządu za zobowiązania spółki z o.o., s. 83; wyr. SN z 16.3.2007 r., III CSK 404/06, Pr. Sp. 2008, Nr 4, s. 58; wyr. SN z 8.3.2007 r., III CSK 352/06, Pr. Sp. 2008, Nr 4, s. 58; wyr. SA w Katowicach z 4.7.2006 r., I ACa 341/06, OSAK 2006, Nr 4, poz. 9; odmiennie, nietrafnie SA w Białymstoku w wyr. z 12.5.2004 r., I ACa 85/04, OSAB 2004, Nr 3, s. 16).

Skoro wcześniejsze wystąpienie na drogę sądową przeciwko spółce jest konieczną przesłanką dochodzenia roszczeń od członków zarządu, niezbędne jest poniesienie kosztów procesu, które wprawdzie, zgodnie z art. 98 § 1 KPC, strona przegrywająca (spółka) jest obowiązana zwrócić, jednak brak u niej środków musi powodować, że powód nie otrzyma od niej zwrotu kosztów. Koszty procesu mają charakter akcesoryjny w stosunku do roszczenia stanowiącego przedmiot sprawy, co wyklucza możliwość ich dochodzenia w jakimkolwiek postępowaniu poza tym, w którym koszty te powstały. **Za objęciem przez art. 299 KSH kosztów procesu i postępowania egzekucyjnego przemawia także wykładnia funkcjonalna.**

Zgodnie z uchwałą SN z 30.1.2019 r. (III CZP 78/18, Legalis), w której uznano, że członek zarządu ponosi odpowiedzialność za zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 299 § 1 KSH, powstałe po złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości, w tym również za koszty sądowe zasądzone w sprawie prowadzonej przeciwko syndykowi, jeżeli pozostają w związku ze stosunkiem prawnym istniejącym w chwili złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Zakresem odpowiedzialności z art. 299 § 1 KSH objęte są zarówno **zobowiązania powstałe przed, jak i po zaistnieniu podstaw do ogłoszenia upadłości spółki. Odpowiedzialność z art. 299 § 1 KSH nie obejmuje natomiast zobowiązań powstałych po zgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości.** Za właściwą bowiem, z punktu widzenia założeń przepisu art. 299 KSH i celu zawartego w nim unormowania, cezurę czasową rozgraniczającą, ze względu na moment ich powstania, zobowiązania, za które ponoszą odpowiedzialność członkowie zarządu spółki z o.o., uznać należy dzień zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki. W odniesieniu bowiem do zobowiązań spółki powstałych po zgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości, poprzedzające powstanie zobowiązania zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości jest zgłoszeniem dokonany w właściwym czasie w tym znaczeniu, że także w takiej sytuacji uzasadnione jest stwierdzenie braku związku przyczynowego pomiędzy sprawowaniem funkcji przez członka zarządu spółki a szkodą jej wierzyciela (tak Rodzyńkiewicz, Komentarz KSH, 2009, s. 556; wyr. SN z 30.9.2004 r., IV CK 49/04, Legalis; wyr. SN z 14.2.2003 r., IV CKN 1779/00, OSNC 2004, Nr 5, poz. 76).

W wyroku SA w Krakowie z 21.6.2016 r. (I ACa 284/16, Legalis) uznano, że przyjęcie, iż uprzednie złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości zwalnia członka zarządu z odpowiedzialności za przyszłe zobowiązania, zaciągnięte po umorzeniu postępowania upadłościowego, stwarzałoby niebezpieczeństwo wykorzystania tego mechanizmu dla celów godzących w bezpieczeństwo obrotu i byłoby nie do pogodzenia z podstawowym celem unormowania zawartego w art. 299 § 1 KSH, jakim jest ochrona wierzyciela spółki.

Natomiast w uchw. SN z 8.10.2015 r. (III CZP 54/15, Legalis) uznano, że zobowiązania z tytułu wynagrodzenia tymczasowego nadzorcy sądowego, niewyegzekwowane od spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, co do której oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ust. 1 PrUpad, są objęte przewidzianą w art. 299 § 1 KSH odpowiedzialnością członków zarządu. W uchw. SN z 30.1.2019 r. (III CZP 78/18, Legalis) przyjęto natomiast, że członek zarządu ponosi odpowiedzialność za zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 299 § 1 KSH, powstałe po złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości, w tym również za koszty sądowe zasądzone w sprawie prowadzonej przeciwko syndykowi, jeżeli pozostają w związku ze stosunkiem prawnym istniejącym w chwili złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Odpowiedzialność członków zarządu z art. 299 § 1 KSH jest odpowiedzialnością **osobistą, subsydiarną wobec spółki, tzn. zależną od bezskuteczności egzekucji z majątku spółki.** Jednocześnie odpowiedzialność ta nie jest ograniczona kwotowo. Odpowiedzialność członków zarządu między sobą ma jednocześnie charakter **solidarny** – brak jest natomiast solidarności pomiędzy odpowiedzialnym członkiem zarządu a spółką (tak A. Kappes, Odpowiedzialność członków zarządu za zobowiązania spółki z o.o., s. 218; Pabis, Sp. z o.o., 2004, s. 530, który uznaje, że stosuje się tu zasady odpowiedzialności in solidum; tak też K. Osajda, Odpowiedzialność cywilna, s. 96; z kolei A. Karolak, w: A. Mariański, A. Karolak, Odpowiedzialność, s. 124, sprzeciwia się stosowaniu reguł odpowiedzialności in solidum; podobnie Litwińska-Werner, Komentarz KSH, 2007, art. 299, Nb 3). Nie można też uznać, że w procesie

przeciwko członkowi zarządu zachodzi współuczestnictwo konieczne ze spółką (tak wyr. SN z 7.2.2007 r., III CSK 227/06, OSNC-ZD 2008, Nr 1, poz. 19).

Odpowiedzialność ta ma **charakter odszkodowawczy** (tak A. Szajkowski, M. Tarska, w: Sołtysiński i in., Komentarz KSH, t. 2, 2005, s. 968; K. Strzelczyk, w: Potrzeszcz, Siemiątkowski, Komentarz KSH. Sp. z o.o., 2001, s. 641; A. Rachwał, w: SPH, t. 2A, 2007, s. 1034; R. Szczęsny, Zarząd, s. 424; K. Dąbek-Krajewska, Przepis art. 298 k.h., s. 48; M. Bąba, Swoistość odpowiedzialności, s. 61). **Pogląd ten ostatecznie został także przyjęty w uchw. SN(7) z 7.11.2008 r. (III CZP 72/08, OSNC 2009, Nr 2, poz. 20); zob. wyr. SN z 6.7.2007 r. (III CSK 2/07, OSNC-ZD 2008, Nr 3, poz. 63); uchw. SN z 7.12.2006 r. (III CZP 118/06, OSNC 2007, Nr 9, poz. 136).** W ocenie SN zasadniczym argumentem na rzecz odszkodowawczego charakteru omawianej odpowiedzialności jest przewidziana w art. 299 KSH, w ślad za art. 298 KH i art. 128 rozporządzenia Prezydenta RP z 27.10.1933 r. – Prawo o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością (Dz.U. Nr 82, poz. 602), **możliwość uwolnienia się od tej odpowiedzialności przez wykazanie braku szkody.**

Kwestia charakteru odpowiedzialności została przesądzona w uchw. SN(7) z 7.11.2008 r. (III CZP 72/08, OSNC 2009, Nr 2, poz. 20), **w której zdecydowanie opowiedziano się za deliktowym jej charakterem.**

**Przesłankami odpowiedzialności z art. 299 § 1 KSH są: 1) szkoda, 2) istnienie zobowiązania spółki z o.o., 3) bezskuteczność egzekucji z majątku spółki, 4) związek przyczynowy między szkodą a niezłożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości.**

**Szkoda będąca przesłanką odpowiedzialności z art. 299 § 1 KSH nie oznacza bezpośredniego uszczerbku w majątku wierzyciela, ale polega na zmniejszeniu aktywów spółki z o.o. do tego stopnia, iż wierzyciel nie może zaspokoić się z jej majątku** (tak K. Strzelczyk, w: Potrzeszcz, Siemiątkowski, Komentarz KSH. Sp. z o.o., 2001, s. 641; A. Kappes, Przesłanki zwalniające z odpowiedzialności, s. 522).

Szkoda będąca przesłanką odpowiedzialności z art. 299 § 1 KSH **jest domniemywana** (tak wyr. SN z 21.9.2005 r., V CK 129/05, MoP 2005, Nr 20, s. 972). Odpowiedzialność członka zarządu obejmuje zaś szkodę w pełnej wysokości, choćby członek zarządu był pracownikiem.

Przesłanką odpowiedzialności z art. 299 § 1 KSH jest również **związek przyczynowy pomiędzy wyżej zdefiniowaną szkodą wierzyciela a niezłożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości.** Niekiedy nieprecyzyjnie wskazuje się, że chodzi o związek przyczynowy między sprawowaniem funkcji przez członka zarządu a szkodą, jakiej doznał wierzyciel spółki (tak wyr. SN z 30.9.2004 r., IV CK 49/04, Legalis). **Związek ten należy ujmować w postaci czysto kazualnej.** Jednocześnie także związek przyczynowy między szkodą wierzyciela a niezłożeniem we właściwym czasie przez członka zarządu wniosku o ogłoszenie upadłości oraz zawinienie przez niego niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości jest domniemywane. Taki rozkład ciężaru dowodu wskazanych okoliczności jest uzasadniony tym, że wierzyciele na ogół nie znają stanu interesów spółki, wiedzy w tym zakresie można natomiast wymagać od członków zarządu (tak wyr. SN z 7.7.2005 r., IV CK 58/05, Legalis). **Brak związku przyczynowego zachodzi zwłaszcza wówczas, gdy zobowiązanie powstało po zgłoszeniu we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości** (tak wyr. SN z 30.9.2004 r., IV CK 49/04, Legalis).

Zgodnie z art. 299 § 2 KSH członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności z art. 299 § 1 KSH, jeżeli wykaże, że: 1) we właściwym czasie złożono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym samym czasie wydano postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo o zatwierdzeniu układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu; 2) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy; 3) pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewydania postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo niezatwierdzenia układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu wierzyciel nie poniósł szkody.

Przebieg postępowania o ogłoszenie upadłości do końca 2015 roku regulowała ustawa z 29.02 2003r. Prawo upadłościowe i naprawcze, a od 01.01.2016r. Prawo upadłościowe. Według przepisów obowiązujących do końca 2015 roku podstawy ogłoszenia upadłości reguluje :

- art. 10. Prawa Upadłościowego i naprawczego. Upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny.

- art. 11. Dłużnik jest niewypłacalny, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań. Dłużnika będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, te zobowiązania wykonuje, uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco reguluje swoje zobowiązania

- art. 12. Sąd może oddalić wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań nie przekracza trzech miesięcy, a suma niewykonanych zobowiązań nie przekracza 10% wartości bilansowej przedsiębiorstwa.

W przedmiotowej sprawie mają zastosowanie przepisy ustawy obowiązującej od stycznia 2016 roku- Prawa upadłościowego:

- art. 11 ust. 1- Dłużnik jest niewypłacalny, jeżeli utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych ,

-art. 11 ust. 1a - Domniemywa się, że dłużnik utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań pieniężnych przekracza 3 miesiące. Art. 21 ust. 1- Dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie 30 dni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości.

Do zobowiązań pieniężnych o których mowa nie zalicza się zobowiązań przyszłych, zobowiązań wobec wspólnika lub akcjonariuszy.

Domniemywa się, że zobowiązania pieniężne dłużnika przekraczają wartość jego majątku, jeżeli zgodnie z bilansem jego zobowiązania, z wyłączeniem rezerw na zobowiązania oraz zobowiązań wobec jednostek powiązanych przekraczają wartość jego aktywów, a stan ten utrzymuje się przez okres 24 miesięcy.

W celu ustalenia momentu, w którym zobowiązania przekraczają wartość aktywów należy dokonać zestawienia danych zawartych w bilansach jednostki dotyczących aktywów ( tj. majątku firmy ) i porównanie z jej zobowiązaniami w tym przypadku za lata przynajmniej od 2012/13 do 2016r.

Pozwany, mimo uzyskania obszernych pouczeń nie złożył żadnych wniosków dowodowych, które prowadziłyby do ustalenia okoliczności mogących mieć wpływ na zakres jego odpowiedzialności, bądź jej wyłączenie. Nie wskazał, kiedy toczyło się postępowanie upadłościowe, nie złożył żadnego odpisu orzeczenia z tego postępowania, nie złożył żadnych dokumentów dotyczących sytuacji finansowej spółki w okresie powstania zobowiązania wobec powoda, nie wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego.

Jak wynika z art. 299 § 2 k.s.h., członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności z ww. przepisu poprzez wykazanie w toku procesu istnienia jednej ze wskazanych okoliczności zwalniających go od tej odpowiedzialności. Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa właśnie na pozwanym. Na wierzycielu (powodzie w niniejszej sprawie) spoczywa obowiązek wykazania istnienia niezaspokojonej wierzytelności wobec spółki, powstałej w czasie sprawowania przez członka zarządu swej funkcji oraz bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce. Powód, co było poza sporem, wykazał powyższe przesłanki.

**Zarzut przedawnienia roszczenia powoda okazał się bezzasadny.**

Zgodnie z art. 442<sup>1</sup> § 1 k.c., roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę.

Poza sporem powinien być charakter deliktowy odpowiedzialności członków zarządu za zobowiązania spółki.

Wymagalność roszczenia powoda wobec członków zarządu spółki to wiedza o osobach zobowiązanych do naprawienia szkody i tu nie może być żadnej wątpliwości z uwagi na wpisy do KRS-u spółki i fakt, że pozwany jest cały czas prezesem zarządu przez wszystkie lata funkcjonowania spółki, że ma legitymację bierną do występowania w sprawie. Konieczna też jest jednocześnie wiedza o szkodzie, a zatem wiedza, że z majątku spółki wierzyciel nie w stanie nic uzyskać. Jak wynika z akt postępowania, powód prowadził egzekucję z majątku Spółki, jednakże postanowienie zostało zakończone bez uzyskania zaspokojenia wierzytelności, postanowieniem z dnia 11 października 2019r. Zatem od tej daty, powód wiedział, że spółka nie posiada majątku, powód nie wyegzekwuje od niej należności, a przez to ponosi szkodę. Od tej daty biegnie termin trzyletni do wniesienia pozwu wobec członka zarządu spółki. Pozew wpłynął 25 maja 2020r., zatem o przedawnieniu nie może być mowy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uwzględnił powództwo co do kwoty objętej żądaniem pozwu, na którą złożyły się :

- należność główna wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 17 stycznia 2020 r.,

-koszty postępowania sądowego 16.422,70 zł,

- koszty postępowania egzekucyjnego 18,15 zł- łącznie 250.521,80 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od upływu terminu 7 dniowego terminu od daty wezwania do zapłaty kierowanego do pozwanego, a doręzonego 23 stycznia 2020r., tj. od dnia 31 stycznia 2020r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., obciążając nimi pozwanego jako stronę przegrywającą spór. Na koszty procesu należne powodowi od pozwanego złożyły się: opłata od pozwu 12.527zł, opłata od pełnomocnictwa 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w stawce podstawowej 10.800 zł.

## ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.
2. 19,10.20r.